

Шайновъ. Интересно! Ще видимъ. Той утре сигуръ ще дойде.

(Влиза Иванчо)

Иванчо. Госпожица Смарайда, дирятъ ви.

(Смарайда излиза)

Шайновъ. Часътъ е десетъ безъ четвъртъ. Тръбва да дойде Чакмакова, а следъ това ще дойде и Градевъ.

Камбуровъ. Ти мислишъ ли че ще излѣзе нѣщо?

Шайновъ. Сигуръ съмъ, тя е разкошно момиче.

Камбуровъ. Отъ где има тая зестра?

Шайнова. Сигуръ отъ наследство.

Камбуровъ. До колкото чухъ: това богатство тя има отъ единъ неинъ любовникъ. Пъкъ и да сж само единъ!

Шайновъ. И тъй да е — какво отъ това! Често отъ такива момичета излизатъ прекрасни съпруги. После създаватъ такова семейно щастие, каквото и най-възпитаната моденка — не дава.

(Звъни се)

Шайновъ. Тя е.

(Влиза Иванчо)

Иванчо. Една дама.

Шайновъ. Да влѣзе!

(Въ ожидание. Влиза Чакмакова)

Чакмакова. Както виждате азъ съмъ точна.

Шайновъ. Да бжде на добъръ часъ.

Чакмакова. Само че господина да не излѣзе като героя на Гоголя.

(Всички се разсмяватъ)